

- зменшенні витрат на зберігання документів;
- скороченні часу на пошук документів;
- зменшенні витрат на копіювання документів;
- скороченні часу та зменшенні моральних і матеріальних витрат на пошук достовірної інформації, обробку документів, де вона зазначена.

Застосування інтегрованої передачі інформаційних потоків забезпечує кожне робоче місце повним комплексом інформаційних послуг при виправданих витратах на їхнє впровадження та підтримку.

Розробка стратегії управління (перспективних цілей і завдань), вироблення і вибір управлінських рішень, організація їхнього виконання, регулювання та контроль, підбиття підсумків виходять із споживання здобутої інформації і закінчуються видачею нової інформації. Але обсяг і зміст інформації залежать від структури управління, від співвідношення системи управління між виділеними структурними підрозділами або підсистемами управління. Саме така взаємодія визначає рівень прийнятих ефективних рішень на різних етапах управління.

*МАЦИБОРСЬКА Олена Маноліївна,
Академія рекреаційних технологій і права,
м. Луцьк*

ДОКУМЕНТОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ У СИСТЕМІ МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ ДОКУМЕНТІВ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Проблеми методики аналізу документів є предметом досліджень науковців та фахівців-практиків різних галузей: соціологів, психологів, істориків, журналістів, архівістів тощо. Причому цілі і завдання аналізу документів різними фахівцями суттєво відрізняються. У сучасній науці методика аналізу документа передбачає використання класичних (традиційних, якісних) та формалізованих (кількісних) методів. До перших відносять журналістський, біографічний, літературний, історичний, психологічний, юридичний, соціологічний, лінгвістичний та інші, до других – контент-аналіз.

Водночас дослідники наголошують, що жоден з методів не використовується в чистому вигляді. Однак, сучасні вітчизняні та закордонні фахівці з документно-інформаційної діяльності, незважаючи на стрімкий розвиток документознавства та запровадження різноманітних класифікацій документів та їхніх елементів, не виокремлюють документознавчий аналіз як метод вивчення документа, загалом, та навчання майбутніх документознавців, зокрема, що саме по собі є парадоксальним і зумовлює актуальність нашої розвідки. Отже, нашою метою є визначення місця документознавчого аналізу в системі методки аналізу документів.

Документознавчий аналіз, на наш погляд, має ознаки якісних і кількісних методів аналізу документів. З історичним методом його, наприклад, зближує перевірка дійсності документа, визначення авторства, а також з'ясування підстав для створення документів (за необхідності). Водночас він має спільні риси з журналістським аналізом, передбачаючи вивчення надійності та достовірності тексту документа та його мовностильових особливостей. За допомогою документознавчого аналізу можна вивчати суспільні, виробничі, політичні та інші зміни, що унаочнює його зв'язок із біографічним аналізом. Ознаки літературного та лінгвістичного методів проявляються під час документознавчого аналізу мовностильових особливостей документів у синхронному та діахронічному аспектах. Спільні риси також можна знайти між документознавчим аналізом та юридичним, соціологічним, психологічним та іншими методами аналізу документів.

Разом з тим, документознавчий аналіз має спільні ознаки з основним формалізованим методом – контент-аналізом: обидва методи передбачають використання статистичної обробки інформації. Зокрема, це інформація про назву документа, його періодичність, дату і час створення, ареал розповсюдження, тираж, формат та ін. Одночасно він відрізняється від контент-аналізу тим, що не виводить у позатекстову реальність.

Таким чином, документознавчий аналіз – це об'єктивний якісно-кількісний метод дослідження документів, який дозволяє визначати та вивчати

типові риси, спеціальні ознаки та індивідуально особливості змісту та форми документів.

Документознавчий аналіз дозволяє визначити взаємовідповідність форми і змісту документа, тобто їхню доречність, справжність документа (найлегше це довести для тиражованих документів – видань, а найважче – для історичних документів), лінгвістичні особливості (напр., типовість і частотність помилок) тощо. За допомогою документознавчого аналізу доречно вивчати зміст документа з метою з'ясування закономірностей його побудови. При цьому він дає можливість досліджувати групи однорідних документів та окремі зразки документів. До основних принципів документознавчого аналізу можна віднести об'єктивність, обґрунтованість, відтворюваність, систематичність, цілісність. Головне завдання документознавчого аналізу – виявлення наявності усіх об'єктивно необхідних та нормативно узгоджених складових частин документа та встановлення адекватності тексту документа. До інших завдань можна віднести визначення мети документа, його спрямованості, цільової аудиторії, певних класифікаційних характеристик, комунікаційних можливостей тощо. Документознавчий аналіз залежно від технічної мети може бути пошуковим і контрольним. Перший передбачає визначення і характеристику змістових або формальних елементів документа. Другий – виявлення наявності або відсутності структурних елементів документа, пошук різноманітних помилок у ньому.

Отже, документознавчий аналіз – це якісно-кількісний метод вивчення документів, який характеризується об'єктивністю процедур і висновків та полягає в аналізі форми і змісту документа. Предметом документознавчого аналізу є документ в усіх його проявах та закономірності його існування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. *Документознавство: курс лекцій: у 2 ч. / [уклад.: О. Малюк, Н. Лесовець, Г. Есаулова]. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. - Ч. 1 - 2013. – 165 с.; Ч. 2. – 2013. – 226 с.*
2. *Кулешов С. Загальне документознавство: навч. посіб. / С. Кулешов. – Київ : Києво-Могилянська академія, 2012. – 122 с.*

3. Кушнарєнко Н. Документоведєнє: учеб./ Н. Кушнарєнко. – 7-є изд., перераб. и доп. – Київ : Т-во Знання, КОО, 2006. – 460 с.
4. Ларьков Н. Документоведєнє : учеб. пособ. / Н. Ларьков. – М. : Восток-Запад, 2006.– 427 с.
5. Палєха Ю. Загалєне документознавство : навч. посіб. / Ю. Палєха, Н. Лємиш. – Київ : Лїра-К, 2008. – 395 с.
6. Костєнко Н. Досвід контент-аналїзу. Моделї та практики / Н. Костєнко, В. Іванов. – Київ : Центр вїльної прєси, 2003. – 200 с.

ПАЛЕХА Юрїй Іванович,
«Європейський університет», м. Київ

ДОКУМЕНТАЛЬНО-ІНФОРМАЦІЙНІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ОСНОВА КОМУНІКАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Розглянута роль документально-інформаційних комунікацій у забезпеченні здійснення ефективного комунікативного менеджменту, подано авторське бачення суті управління документально-інформаційними комунікаціями на різних етапах еволюції суспільства, аналізуються визначення терміну «комунікація» стосовно соціуму, розглядаються варіанти сприйняття документа як засобу соціальної комунікації, подано визначення комунікативного менеджменту з точки зору теорії комунікації та аргументована його значимість у всіх сферах життя суспільства.

Доведено що, документально-інформаційні комунікації є сполучним процесом, необхідним для успішного здійснення менеджменту. Документ подано як інформація нанесена на матеріальний об'єкт, що існує в документально-комунікаційному процесі, тобто в такій комунікації, в якій документальна інформація передається від одного суб'єкта до іншого. Разом з тим з точки зору абстрактної схеми комунікації документ подано як канал, який одночасно може сприйматися й як повідомлення, тому що в документі інформація невіддільна від свого матеріального носія; для споживача інформації він може виступати і як комунікант або джерело інформації, чи її передавач.

Комунікативний менеджмент розглянуто як виважене керування потоком документальної інформації, що охоплює насамперед передання від комуніканта